

Figur 1. Fladdermusgänget fick besök av föreningen BatLife Sweden. Foto: Niclas Fritzén.

Valsörarnas biologiska station – verksamhetsberättelse för år 2022

NICLAS FRITZÉN & JAN HÄGG

Året 2022 utgjorde Valsörarnas biologiska stations 57:e verksamhetsår. I verksamhetsberättelsen presenteras utfört arbete samt en del resultat i korthet, medan större sammanställningar publiceras separat. Verksamheten inleddes senare än planerat trots att det var öppet vatten ut till Valsörarna. Båtramperna och hamnarna var nämligen länge frusna, men den 17.4 krånglade vi ut stationschefens Rönnqvist 16, och ledsagade av Jens Håkans med en ännu mindre Buster Mini tog vi oss ända fram till iskanterna vid Norderstörs sund. Den egentliga verksamheten avslutades 15.10 och därefter gjordes endast ett kort besök 4.12.

Totala antalet bemanningsdagar var 124 fördelat på ca 74 personer. Som stationschef fungerade Niclas Fritzén, som år 2022 tillbringade 63 dagar på Valsörarna, och till Valsörskommittén hörde därtill Jan Hägg, Tuija Warén, Gunnar Stara, Ralf Wistbacka, Aurelia Rådström och Torgny Backman. Kommittén fungerade på ideell basis medan stationschefen avlönades med motsvarande två månadsverken. Båttransporterna sköttes med stationschefens egen båt eller lokala skeppare i början av säsongen tills vi fick vår efterlängtnade egna stationsbåt (se nedan). Verksamheten finansierades genom bidrag av Svensk-Österbottniska Samfundet, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbotten, Svenska Österbottens Kulturfond och Vuokon luonnonsuojelusäätiö. Biologiska stationen framför ett stort och varmt tack till alla finansiärer, till dem som utfört den vetenskapliga verksamheten, till talkoarbetare och alla andra medarbetare samt till Björkö delägarlag på vars marker verksamheten på Valsörarna utförs.

Fågelstationsverksamheten

Stationen fungerar även som officiell fågelstation. Till fågelstationsverksamheten räknas traditionellt flyttfågel- och annan fågelobservationsverksamhet samt ringmärkning, men även den vart tredje år återkommande karteringen av häckande skärgårdsfåglar, vilken utförs nästa gång år 2024. En utförligare rapport över fågelstationsverksamheten har författats av Jan Hägg (Valassaarten lintuasema – Miehitys ja havainnot 2022, endast på finska) och finns att nedladdas via OA:s internetsida (www.oa.fi/om_oss/rapporter). Fågelobservationsarbetet och flyttfågeluppföljningen var aningen mera omfattande än föregående år. På våren låg fokus på flyttfågeluppföljning, medan pärluggleringmärkning dominerade på hösten. Stationsringmärkning utfördes endast under en bemanningsvecka på våren och hösten. För fågelstationens del var bemanningsdagarna (vilka räknas utgående från ifyllda stationsblanketter) 95, d.v.s. lite fler än föregående år (85). De personer som innehade flest bemanningsdagar gällande fågelstationsverksamhet var Tuija Warén (19 st.), Mats Björklund (17 st.) Leo Saarijärvi (17 st.) och Roland Lillkåla (16 st.). Fågelstationen bemannades av ca 34 personer under året. Totalt observerades 178 fågelarter under året, vilket är fler än långtidsmedeltalet 174. En av dessa, sibirisk knölsvärta (*Melanitta stejnegeri deglandi*) blev ny art för Valsörarna. Antalet ringmärkta fåglar uppgick till 616 (1 305) fördelat på 46 (47) olika arter (fjölårets siffror inom parentes), d.v.s.

Figur 2.

individantalet under hälften av föregående års medan artantalet förblev ungefär detsamma. Majoriteten ringmärktes under höstperioden. De arter som det ringmärktes flest individer av var talgoxe (130), pärluggla (113), gråsiska (58). Dvärgmåb blev ny ringmärkningsart för Valsörarna. Övriga intressanta ringmärkningar för området var mindre flugsnappare (1), tajgasångare (2) och kungsfågelsångare (4).

Gällande återfynd av tidigare ringmärkta fåglar som kommit stationen till kännedom finns några notervärda långväga fynd, bl.a. en pärluggla som ringmärktes på Valsörarna 27.9.2019 och som återfanns på Lemland, Åland (378 km) den 2.11.2022 samt en sparvhök som ringmärktes på Valsörarna 19.9.2021 och som påträffades i Karlskrona i Sverige (860 km) 24.2.2022. En ganska osannolik händelse kan även nämnas som kuriosum. Den 21.9.2022 ringmärkte Ismo Nousiainen en årsunge av pärluggla på Valsörarna, och 11 dagar senare återfångades den i Kauhajoki (127 km), av honom själv! För övriga återfynd se tabell 1.

Våren

Vårperioden inleddes på grund av isförhållandena först den 17.4, men pågick ända till början av juni (3.6). Det enda avbrottet (23–27.5) råkade dock infalla under arktikans viktigaste period. Stationsringmärkning utfördes endast under en vecka i slutet av april medan egentligt fågelobservationsarbete och flyttfågeluppföljning pågick under hela perioden. Bemanningdagarna på våren uppgick till 40, en knapp vecka mindre än föregående år (46 dagar).

Gällande de tidigt flyttande arterna inverkade den sena starten på antalet observerade flyttande fjällvråkar, vilka endast uppgick till 433 noterade individer. För tranans del inföll dock huvudflytten ett par dagar efter att bemanningen börjat och totalt observerades 3 050 flyttande individer, vilket utgör nytt vårflyttrekord för Valsörarna. Andra exceptionella flyttrekord utgjordes av dubbeltrast och bergfink som båda i början av maj noterades för nya dagsrekord. Under de bästa dagarna observerades över 1 000 flyttande dubbeltrastar (2.5, 1 073 ind.). Ännu mera imponerande var anstormningen av bergfinkar som under de bästa dagarna närmade sig 19 000 (4.5, 18 730 ind.).

För de senare arktiska flyttarna i maj var bemanningsperioden trots ett nästan en

Figur 3. Då Valsörssäsongen äntligen inleddes den 17 april var det fortfarande ganska vintrigt längs stränderna.

Foto: Niclas Fritzen.

vecka långt avbrott ganska tillfredsställande. Lommar noterades totalt 2007, fler än föregående år, och svärter och sjöorrar tillsammans över sextiofemtusen (65 888), vilket är betydligt fler än de senaste åren. Även fler flyttande alfgälar observerades än föregående år, nu 485.

I samband med observationsarbetet och flyttfågeluppföljningen påträffades en del rariteter, dock i lite mindre utsträckning än normalt. Till dessa hörde flyttande praktejderhanar som observerades under tre dagar. Av övriga arktiska arter utblev bl.a. islommar och bredstjärtad labb helt. Sydligare faunainslag utgjordes av två

Art	Ringm.datum	Ålder	Ringm.plats. (ringmärkare)	Fynddag	Fyndplats (ringmärkare)	Avstånd
Sparvhök	19.9.2021	1kv	Vals (T. Lövdahl)	24.2.2022	Karlskrona, Hästö, Blekinge, SE	860 km
Pärluggla	29.9.2017	1kv	Sågen, Ratu, Vb, SE	21.9.2022	Vals (I. Nousiainen)	60 km
Pärluggla	27.9.2019	1kv	Vals (H. Eklund)	2.11.2022	Lemland (J. Tasihin)	378 km
Pärluggla	2.10.2020	1kv	Vals (P. Peura)	23.9.2022	Karleby (S. Vikström)	114 km
Pärluggla	21.9.2021	1kv	Vals (T. Osala)	29.9.2022	Karleby (S. Vikström)	114 km
Pärluggla	17.5.2022	pp	Kannus (S. Vikström)	21.9.2022	Vals (I. Nousiainen)	127 km
Pärluggla	11.9.2022	1kv	Vals (T. Warén)	20.9.2022	Korsholm (P. Peura)	26 km
Pärluggla	20.9.2022	1kv	Korsholm (P. Peura)	21.9.2022	Vals (I. Nousiainen)	28 km
Pärluggla	21.9.2022	1kv	Vals (I. Nousiainen)	1.10.2022	Tankar (M. Hänninen)	105 km
Pärluggla	21.9.2022	1kv	Vals (I. Nousiainen)	2.10.2022	Kauhajoki (I. Nousiainen)	127 km
Pärluggla	22.9.2022	1kv	Vals (I. Nousiainen)	1.10.2022	Tankar (M. Hänninen)	105 km
Pärluggla	22.9.2022	1kv	Vals (I. Nousiainen)	16.10.2022	Korsholm (J. Pikkarainen)	31 km
Pärluggla	24.9.2022	1kv	Karleby (S. Vikström)	13.10.2022	Vals (G. Stara)	114 km
Pärluggla	26.9.2022	1kv	Vals (J. Hägg)	27.9.2022	Korsholm (J. Pikkarainen)	29 km
Pärluggla	29.9.2022	1kv	Vals (J. Hägg)	10.10.2022	Karleby (S. Vikström)	114 km
Pärluggla	2.10.2022	2kv	Vals (H. Eklund)	16.10.2022	Korsholm (P. Peura)	26 km
Rödhake	25.4.2022	2kv	Vals (A. Laitinen)	20.9.2022	Vals (I. Nousiainen)	0 km
Talgoxe	24.9.2022	1kv	Vals (I. Kreivi)	25.10.2022	Holmön, Stora Fjäderägg, Vb, SE	45 km
Talgoxe	25.9.2022	1kv	Vals (I. Kreivi)	9.10.2022	Korsholm (J. Pikkarainen)	29 km
Kräka	4.6.2020	pp	Vals (J. Kannonlahti)	9.8.2022*	Ostnäs, Vb, SE	49 km
Gulspurv	29.9.2021	1kv	Vals (T. Lövdahl)	5.6.2022	Korsholm (P. Peura)	26 km

Tabell 1. Det senaste årets kontroll- och fynddata över fåglar som fångats på Valsörarna. Individer som både ringmärkts och återfångats på Valsörarna samma säsong listas inte. Arterna i systematisk ordning och kronologiskt enligt ringmärkningsdatum. Förkortningar: kv = kalenderår, pp = bounce, Vals = Valsörarna, SE = Sverige, Vb = Västerbotten, * = fyndbrevets datum.

ägretthägrar som flög söderut över ön (5.5). Detta var den andra säkerställda observationen av arten på Valsörarna. En för Valsörarna ovanlig observation var också de fem tamduvor som observerades i maj (20.5).

Sommaren

Huvudmålsättningen med bemanningsperioden vid övergången från maj till juni (28.5–3.6) var förutom flyttfågeluppföljning att insamla data för häckande fåglar till Finlands fjärde fågelatlas (åren 2022–2025). Sommarens bemanning var hur som helst främst sporadisk eller kopplad till stationens övriga forskningsverksamhet, även om fågelatlasinformation även då insamlades. Bemanningsdygn under sommaren var 19 och därtill ytterligare tio dagar med sporadiska observationer, vilket är förhållandevis bra.

Årets intressantaste observation på Valsörarna var utan tvekan knölsvärtan som hittades den 1.6 i Käringsund och som försvann men återupptäcktes den 3.6 vid båtleden öster om huvudöarna, varefter den försvann för gott. Arten utgjorde Valsörarnas 280:nde observerade fågelart. Övriga intressanta observationer var mindre flugsnappare som observerades under tre dagar i närheten av fyren, nattskärna som hördes på Storskär i medlet av juni och i början av juli samt småfläckig sumphöna som ropade i Käringsund under fem juldrygn. I mitten av augusti hördes därtill en ortolansparv som numera är mycket sällsynt på Valsörarna. Sydliga element representerades återigen av en ägretthäger som först sågs flygande och senare tillsammans med gråhägrar vid Norderstörs sund. Observationerna kan ha rört sig om två olika individer.

Hösten

Hösten var till sin bemanning medelmåttig. Stationen var oavbrutet bemannad under perioden 10.9–14.10. Traditionell ugglefångst samt fågelobservationsarbete förekom under hela perioden medan stationsringmärkning utfördes under endast en veckas tid i månadsskiftet september–oktober. Det sista besöket till stationen gjordes i början av december. Stationsblanketter fylldes i för 35 dagar, lite fler än föregående år (29).

Undersökningen av pärlugglans vandring är det viktigaste projektet under höstens verksamhetsperiod, och

Figur 4. En lyckad tranhäckning kunde konstateras på Storskär 16.6.2022.

den fångstperioden uppfyllde i stort sett våra målsättningar. Artens vandring var livligare än föregående svaga år och 113 individer ringmärktes (56 ind. år 2021). Ytterligare gjordes kontroller av 4 pärlugglor som ringmärkts tidigare år på annan ort, vilket utgjorde 3,4% av de totalt 117 behandlade individerna. Övriga ugglearter som även de lockades med attrapp förekom sparsamt. Dessas ringmärkningssummor blev följande: hökuggla 3, hornuggla 2 och jorduggla 1. Sparvugglorna lyste med sin frånvaro vid fångstarbetet.

Invasionsarternas svaga förekomst under höstperioden uppvägdes dock av observationer av sparsamt förekommande eller annars intressanta arter. Till dessa hör bl.a. trananstormingen den 20.9, då rekordmånga 3 238 flyttande individer noterades. Hela höstens summa blev 3 418, vilket även det är rekord för Valsörarna. Övriga intressanta observationer är septemberslutets två tajgasångarringmärkning, 4 ringmärkta kungsfågelsångare samt senare ytterligare en observation av en oringmärkt kungsfågelsångare i fålt. Till oktobers intressantaste observationer hör en smådopping som simmade i Norderstörs sund i början av månaden samt den rekordsena observationen av biätare (på basen av ljudobservationen flera individer) som hördes över stranden nedanför stationen. Biätarna sågs inte men låtet spelades in och kunde tack vare det säkerställas.

Figur 5. Erik Isakson granskar ejderskydden. NICLAS FRITZÉN

Övriga fågelprojekt

Uppföljning av ejderns häckning i de 63 ejderskydd som utplacerades år 2017 på Valsörarna fortsatte. I samma ejderskydd som en åda häckade 2021 fanns återigen en framgångsrik häckning 2022. Till skillnad från den ringa ibruktagningen av ejderskydden kan våra 66 sjöfågelholkar (52 för storskrake, 7 för knipa och 7 för salskrake) som placerats ut 2016 och 2017 klassas som en framgångssaga (en skrakholk har försvunnit, därför har 67 nämnts som antal tidigare). Alla dessa granskades i slutet av maj–början av juni. I 30 stycken konstaterades häckning, 29 av storskrake och en av knipa, d.v.s. exakt samma antal som föregående år. Den årliga inventeringen av svärtpar utfördes också. Svärtinventeringen samt större delen av holkgranskningarna utfördes av Erik Isakson. Hus- och ladusvalor inventerades utförligt på Valsörarnas huvudöar vid tre tillfällen

Figur 6. I samband med ett spindelbesök till Hällkallan 14.8.2022 hittades skinnbaggen *Macrosaldula scotica*, som utgjorde ett nytt landskapsfynd för Oa. Foto: Niclas Fritzén.

under juni och juli, med fokus på stations-/hamnområdet i norr, området kring fyren och vid Båtsviken. Totalt konstaterades 25 lyckade hussvalhäckningar (baserat på ungar i boet eller äggskal och mycket ungsplinning under boet), det största antalet sedan år 2017 då nya betongbon placerades ut och den utförligare uppföljningen inleddes. Av häckningarna var 18 i konstgjorda betongbon, 6 i naturbon av lera och en i en grå flugsnapparholk. Exakta antalet ladusvalhäckningar förblev oklart, men totalt ca 10 av vilka ca 6 i Livbärgarskjulet.

Spindelundersökningar

Under 2022 utfördes igen en lite större spindelundersökning på Valsörarna. Undersökningen omfattade 6 grupper med gropfällor (totalt 50 fällor) i olika typer av strandlundar, ett ganska bristfälligt undersökt habitat ur spindelsynpunkt. Totalt

94 olika arter insamlades men endast två av dem var nya för Valsörarna: skogstrollspindel (*Diplocentria bidentata*) och markmattvävare (*Tenuiphantes tenebricola*), båda i övriga landet mycket vanliga arter. Även skalbaggar och skinnbaggar sorterades och togs tillvara för senare artbestämning. Vid en genomgång av oartbestämt material från Valsörarna som insamlats redan 2008 hittades ytterligare tre nya arter: dubbelhuvudspindel (*Diplocephalus permixtus*), randbulspindel (*Pelecopsis parallela*) och hornhuvudspindel (*Walckenaeria kochi*). Fyndet av dubbelhuvudspindeln, som bestod av fyra hanar och tre honor, utgjorde även ett nytt landskapsfynd. Arten som är mycket sällsynt har tidigare påträffats endast längs sydkusten, där föregående

Figur 7. Den femhundra ringmärkta fladdermusen på Valsörarna blev denna vuxna nordfladdermushona (25.8.2022). Foto: Niclas Fritzen.

fynd är så gammalt som från 1971! Ett senare fynd (2011) av arten föreligger också, från ett rikkärr på Eckerö, Åland. Med dessa fem nya arter är antalet spindelarter på Valsörarna nu uppe i över 250, närmare bestämt 252, vilket sakta men säkert närmar sig antalet observerade fågelarter på Valsörarna. Även en kort utflykt till den extremt exponerade Hällkallan gjordes, med målsättningen att undersöka huruvida det alls förekommer spindlar där. Åtminstone två arter var vanliga bland Hällkallans stenar: vassäckspindel (*Clubiona phragmitis*) och vasskullspindel (*Hypomma bituberculatum*). Bland strandstenarna fanns också förhållandevis rikligt av den 4–5 mm långa skinnbaggen *Macrosaldula scotica*. Närmaste fyndplatser för denna är i Björneborg och Uleåborg, och Hällkallans fynd utgjorde således nytt landskapsfynd för *Oa*.

Fladdermöss

År 2022 var tionde året för projekt KvarkenBats fladdermusundersökningar på Valsörarna. Hela fåltsäsongen har fyra passiva fladdermusdetektorer varit utplacerade på Valsörarna. Under sommaren brukar det vara tunnslätt med fladdermöss på Valsörarna men i början av juni fanns det rikligt med spillning under en fladdermusholk vid fyrvaktarbostället. I holken fanns en trollpipistrellhona, som blev den första ringmärkta individen av arten utanför höstflytten. Vid de två följande granskningarna av holken (16.6 och 11.7) fanns den ringmärkta trollpipistrellhonan kvar, vilket betyder att den tillbringade över en månad på Valsörarna. Från tidigare finns enstaka ultraljudsinspelningar av trollpipistreller från sommaren, men inget som tyder på att en trollpipistrell stannat kvar någon längre tid på Valsörarna. Höstfångsten pågick under endast två men dock intensiva veckor från 23.8–6.9, med enstaka ringmärkningar av fladdermöss i holkar under augusti och september före och efter detta. För att hjälpa till med fångstarbetet och för att bekanta sig med forskningen på Valsörarna hade deltagare från svenska föreningen BatLife Sweden inbjudits. I fångstarbetet deltog Niclas Fritzén, Jarmo Markkanen, Kati Suominen, Michael Schneider, Heather Wood, Erik Owusu-Ansah och Charlotte Oscarsson. Trots den förhållandevis korta höstfångstperioden ringmärktes totalt 67 fladdermöss på Valsörarna under 2022, fördelat på fyra arter: tajgafladdermus 51, nordfladdermus 13, trollpipistrell 2 och vattenfladdermus 1. Ytterligare gjordes 8 återfynd (nordfladdermus 3, tajgafladdermus 5) av fladdermöss som ringmärkts tidigare höstar på Valsörarna. De intressantaste av dessa var en nordfladdermus och en tajgafladdermus som båda hade ringmärkts på Valsörarna hösten 2016. Totalantalet fladdermusindivider som behandlades uppgick således till 75. Till övriga intressanta noteringar hör att från

två tajgafladdermöss insamlades loppor som artbestämdes till *Ischnopsyllus simplex*. Vid 1.30-tiden på natten den 25.8 fanns i fladdermusfällan en nordfladdermushona som blev den femhundra ringmärkta fladdermusen på Valsörarna! Stationschefen Niclas Fritzen, som leder fladdermusprojektet KvarkenBats presenterade under året fladdermusforskningen på OA:s månadmöte i Björköby 21.4, på Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbottens fladdermuskolningsdag i Vasa 18.5 och på Finlands Svenska Idrotts ”Utomhuskonferensen Mitt i naturen” i Björköby 29.9. Därtill deltog han i Svenska Fladdermuskonferensen i Uppsala i november.

Walsörn – nya stationsbåten

I och med stationens ständigt ökande verksamhet och transportbehovet som hänförs till den, aktualiserades anskaffandet av en ny större stationsbåt som både kunde fungera som inventeringsbåt och samtidigt som en trygg förbindelsebåt för ett mindre antal personer med utrustning. Att hitta en bra begagnad båt till rimligt pris komplicerades av den större efterfrågan och högre priser som corona-pandemin medförde. Efter ett par års grubbel och eftersök, bidragsansökningar och sök efter donatorer, testkörningar och förlorade budgivningar landade vi slutligen i något som låg en bit utanför de ursprungliga planerna. Våren 2022 införskaffades en splitterny FASTER 570CC med Honda 115 Hp motor. Båten är en 5,74 meter lång aluminiumbåt med mittpulp, registrerad för hela 8 personer. Vi fick ett bra rabatterat paketpris med behövlig tillägsutrustning från Boat World i Helsingfors. Förutom generösa donatorer, sponsorer och bidragsgivare som vi framför ett stort tack till, har båten finansierats av några glorestaureringstälkon som OA utfört inom ramen för HELMI-programmet. En del arbeten återstår dock innan vi fått ihop den resterande finansieringen. Båtens jungfrufärd gick av stapeln 4.6.2022 från Näset båthamn i Sundom till Valsörarna. Hittills har erfarenheterna av båten varit enbart positiva, även om den förhållandevis spetsiga fören betar sig lite annorlunda i stora vågor än vissa österbottniska båtmodeller med bred och hög för. Stationsbåten namngavs Walsörn. Namnet hänförs naturligtvis till ögruppen, men framförallt till den tidigare sjöräddningsverksamheten på Valsörarna. Under 1900-talet var Valsörarna en knutpunkt för livräddnings- och sjöbevakningsverksamheten i området. På Valsörarna huserade Finlands Sjärräddningssällskaps manskap inledningsvis i en barack vid Valsörarnas fyr och hade från år 1903 till sitt förfogande en stor roddbåt försedd med segel. Räddningsbåten, som byggdes på ett båtvarv på Smulterö i Vasa, fick namnet Walsören och var en av de första livräddningsbåtarna i Finland. År 1904 köpte Sjärräddningssällskapet en stuga

Figur 8.
Walsörn – vår efterlängtrade nya stationsbåt blev en Faster 570 CC. Foto: Niclas Fritzén.

i Replot som flyttades till Äbbskäret på norra Valsörarna och som därefter inhyste livräddningsmanskabet (stugan är idag vår biologiska station). År 1931 ombyggdes räddningsbåten Walsören och försågs med en Olympia-motor. På våren 1937 fick sjöräddningsstationen på Valsörarna en tvåmotorig större räddningsbåt som heter Valsörn. Valsörn finns för närvarande på Vasa sjöfartsmuseum. Vår nya stationsbåts namn är alltså en kombination av dessa två räddningsbåtars namn.

Exkursioner

OA:s traditionella vårexkursion till Valsörarna ordnades 26.5 med 14 deltagare. Ett talko för bekämpande av den invasiva arten vresros ordnades 23.7 med 11 deltagare. Den 13.8 ordades ett Snygg Beach-talko i samarbete med Finlands Svenska Marthaförbund och Österbottens Fiskarförbund, under vilket stränderna runt Valsörarnas huvudöar inklusive Norderstören rensades från både gammalt och nyare skräp. Under lite mindre officiella talkoformer slogs därtill bl.a. ängarna vid fyrvaktarbostället och vegetationen vid nätfångstplatserna. Även växtligheten kring stationens byggnaders husgrunder röjdes.

Övrigt

OA deltog i Håll skärgården ren r.f:s strandskräpsmonitorering där vi vid tre tillfällen (april, augusti och oktober) samlade och dokumenterade skräp längs en 300 meter lång strandremsa på Valsörarna. På våren införskaffades en komposttoalett som installerades i det befintliga utedasset. Köksbordets vaxduk som hade ca 10 år på nacken förnyades och den havererade skrivbordsstolen byttes ut mot en kvalitetsstol som hittades till fyndpris på ett lopptorg. OA deltog via stationschefen i övervakningen av landstignings- och fiskeförbud inom naturskyddsområdet.

Publikationer och rapporter år 2022 med anknytning till verksamheten på Valsörarna

Fritzén 2022: Spindelkartering i strandnära lundar på Valsörarna 2022 — Ostrobothnia Australis r.f. (opublicerad rapport).

[Fritzén, N. & Hägg, J. 2022: Valsörarnas biologiska station – verksamhetsberättelse för år 2021. — OA-Natur 24: 3–15.](#)

[Fritzén, N. 2022: Spindelkartering på Valsörarna 2021. — Ostrobothnia Australis r.f. \(opublicerad rapport\).](#)

[Fritzén, N.R. 2022: Tillägg till Valsörarnas spindelchecklista \(Arachnida: Araneae\) — OA-Natur 24: 16–17.](#)

[Hägg, J. 2022: Valassaarten lintuasema – Michitys ja havainnot 2021. — Ostrobothnia Australis r.f. \(opublicerad rapport\).](#)

Karjalainen, S. & Fritzén, N. 2022: Valassaarten kovakuoriaisikartoitus 2021 — Metsähallitus, Rannikon Luontopalvelut.

Suominen, K. 2022: Valassaarilla lepakoiden salaisuusien jäljillä. — Lepakot 1: 9–11.

Tidenberg, E-M. & Meller, K. 2022: Rengastus avaa lepakoiden elämän salaisuuksia — Lepakot 1: 22–24.

[Wistbacka, R., Hario, M., Isakson, E., Back, R. & Fritzén, N. 2022: Valsörarna 2021 – svärta och ejder på tillbakagång. — OA-Natur 24: 18–35.](#)

Figur 9.

Ska jag sticka
eller stanna?
En kungsfågel
efter vägningen
26.9.2022.
Foto: Jan Hägg.

